

[Ministeren for offentlige Arbejder.]

— efter de Oplysninger, der foreligger for mig, og som jeg her i store Træk har gjort Rede for —, fører andetsteds hen end til enligt liggende Bygder, for saa vidt som der endda findes saadanne Bygder, vil jeg mene, ogsaa efter den Betænkning, som Lagtinget har afgivet om Vejbredden for Veje til enligt liggende Bygder, at en Vejbrede paa $2\frac{1}{2}$ m maa være tilstrækkelig, og i hvert Fald maa det for mig være Grundlaget for Indstillingen til Finansudvalgene. Jeg anser det for det mest forsvarlige at faa det størst mulige Antal Vejanlæg udført i den kortest mulige Tid. En Udvidelse af Vejbredden vilde medføre betydeligt større Udgifter og dermed Udskydelse af et eller flere af de foreslaaede Vejanlæg, forudsat — som jeg maa forudsætte —, at Udgifterne skal holdes indenfor den foreslaaede økonomiske Ramme. Jeg maa fastholde, at det er god Økonomi saavel for Staten som for Kommunerne at bygge Vejene paa det Grundlag, som der er gjort Indstilling om til Finansudvalgene. Skulde der uventet komme en større Trafik, eller skulde Forholdene ved Udførelsen af andre Vejanlæg bevirke, at en saadan Trafik maatte opstaa, kan de enkelte Strækninger jo altid udvides. Helt anderledes vilde det stille sig, hvis det var Stigningsforholdene, der var noget at klage over, men med Hensyn til dem tror jeg, man med Lethed vil blive enig med Sogneforstandskaberne om at gaa frem efter den Indstilling, som er afgivet til Finansudvalgene. Den Bygge- maade, som jeg har foreslaaet, vil give god Brede for Veje, hvor der er Tale om Fære, og den vil give en tilstrækkelig Brede paa de andre Vejstrækninger, idet der ingen Steder bliver Tale om større Trafik — i hvert Fald ikke i en overskuelig Fremtid —, udenfor Bygderne og Indmarkerne, hvis der altsaa ikke kommer andre Forhold til. Jeg tror, det er økonomisk overkommeligt paa denne Maade, og at det kan gennemføres i Rigsdagen, og jeg tror ogsaa, det er det bedste for Kommunerne, som jo dog ikke svømmer i Penge oppe paa Færøerne saa lidt som hernede. Jeg forstaar godt, der kunde være noget tillokkende i straks at faa Vejene gjort bredere, men jeg maa tage Afstand fra at ofre flere Penge til Vejanlæg paa Færøerne, end man straks faar Udbytte af; jeg maa foretrække, at der straks bliver udført saa mange Vejanlæg som muligt, at der bliver sat Arbejder i Gang saa mange Steder som muligt, saaledes som det ogsaa er fremhævet i Lagtingets Betænkning i 1927.

Jeg for mit Vedkommende tør ikke indgaa paa andre Forudsætninger for Be-

villingen eller paa at give andre Instruktioner som Grundlag for Overenskomst med Forstandskaberne end dem, som er foreslaaet overfor Finansudvalgene. Jeg mener, at Lagtingets Vedtagelse og den ærede Forespørgers Udtalelser her i Dag er for vage til at danne Grundlag for den eventuelle Bevilling; som jeg maa være ansvarlig for kan strække til; jeg tror ogsaa, det vilde give Anledning til Divergenser, som det ikke blev saa let at komme ud over. Hvis man ønsker andre Bredder gennemført, har Kommunerne, som jeg tidligere har udtalt, fri Ret til ved eget Arbejde eller ved eget Tilskud at gennemføre saadanne større Bredder, og jeg kunde ogsaa tænke mig, at Lagtinget traadte støttende til, hvis det mener, at det er saa absolut nødvendigt med større Vejbredder — det vilde der slet intet være i Vejen for. Men jeg for mit Vedkommende maa gentage, at jeg ikke mener at kunne forsvare at foreslaa større Anlægsudgifter, end at der straks kan drages fuld Nytte af de paagældende Anlæg, altsaa ikke i en fjern Fremtid, men i den nærmeste, og jeg maa derfor fastholde min Indstilling til Finansudvalgene, ikke mindst, som jeg har redegjort for her, i Vejsagens Interesse, for at faa de flest mulige Vejanlæg i Gang, for at faa de flest mulige Vejstrækninger gennemført hurtigst muligt, men ogsaa fordi det giver det klareste og bedste Grundlag for Forhandlingerne deroppe.

Forespørgeren (Patursson): Jeg skal tillade mig at takke den højtærede Minister for hans Besvarelse af min Forespørgsel. Den resulterede jo i, at den højtærede Minister fastholder sit Standpunkt, hvorefter de færøske Veje normalt skal være $2\frac{1}{2}$ Meter brede. Jeg gaar ud fra som nogenlunde givet, at Lagtinget ogsaa kommer til at fastholde sit Standpunkt: $3\frac{1}{2}$ Meters Brede, for ikke at sige, hvad Kommunerne nu indstiller, 4 Meter gennemsnitlig, altsaa normalt. Nu siger den højtærede Minister: Ja, men disse Vejanlæg, som jeg har gjort Indstilling om til Finansudvalgene, er Veje, der fører til enliggende Bygder, og saa fik vi af den højtærede Minister at vide, hvad det var for Veje, i alt Fald nogle af dem. Ja, for saa vidt er jo de fleste Bygder paa Færøerne enliggende Bygder; saa længe de ikke er forbundet med hinanden, flere Bygder sammen i Række langs Vejen, er de enliggende Bygder, og den sidste Bygd, Vejen gaar til, er enliggende. Men der er jo ikke noget i